

Drage čebelarke, dragi čebelarji!

Čeprav smo že v novembru, se oziram nazaj v september, ki je bil praznično obarvan. V sredo, 13. septembra, na dan 250. obletnice smrti Antona Janše, so se predstavniki Čebelarke zveze Slovenije v zgodnjih jutranjih urah odpravili na Dunaj. Predsednik Boštjan Noč, podpredsedniki Marija Sivec, Marko Alauf, Janez Vencelj, pooblaščenec predsednika ČZS Karl Vogrinčič, predsednik ter praporščak Čebelarkega društva Breznica in Albin Zajc so položili venec ob spominsko ploščo v dunajskem parku Augarten in se tako poklonili ikoni slovenskega čebelarstva Antonu Janši.

Ta isti dan je na Slovenski matici potekal posvet z naslovom: Anton Janša v evropskem in slovenskem prostoru nekoč in danes. Na posvetu so strokovnjaki z različnih področij predstavili svoja raziskovanja ter poglede na vlogo Antona Janše v perspektivi preteklosti in prihodnosti. Ugotovili so, da je veliki čebelar pomemben del kulturne dediščine, saj je njegovo ime prisotno tako v dokumentarnem kot leposlovnem knjižnem gradivu. Da se tukaj odmev velikega imena ne konča, pa so obljubili ob zaključku posveta, katerega vloga je bila pravzaprav zasnova za izdajo novega zbornika o Antonu Janši, ki ga prav verjetno lahko pričakujemo že naslednje leto. Da veliko čebelarstvo ime tudi na televizijskih zaslonih ne bo prezrto, so nam zagotovili na RTV

Slovenija, ki ima v naslednjem letu v načrtu posneti dokumentarni film o znamenitem čebelarju.

Omenjena dogodka sta nas na Čebelarke zvezi Slovenije že dobro ogrela, da smo imeli še večji zagon za priprave na slavnostno akademijo. V soboto, 30. septembra, se je Cankarjev dom čebelarstvo obarval. Prireditev je bila slavnostna, čestitali so nam številni predstavniki. Predsednica države Nataša Pirc Musar in drugi visoki gostje so nam s svojo prisotnostjo in govori dali priznanje, da je čebelarstvo v Sloveniji uspešno, vidno in zelo pomembno. Na koncu smo bili zadovoljni, da nam je uspelo organizirati lepo prireditev.

Da ni vse samoumevno, je s svojim govorom dal misliti Jeff Pettis, predsednik Apimondie, ki je povedal, da nam zavida, kako je slovensko čebelarstvo organizirano, da imamo svojo himno, prapore in svečano čebelarstvo obleko. Če grobo zbanaliziram, bi lahko rekla, da je v zgodovini obleka v večini pomenila statusni položaj v družbi. Lahko je izkazovala odklon ali pripadnost določeni skupini. A svečana čebelarstvo obleka nosi tudi veliko pomensko simboliko, saj pooseblja velika čebelarstvo imena, čebelarstvo delo, znanje, tradicijo, čebelarstvo društva ter delovanje in ne nazadnje tudi vse zaslužne čebelarke in čebelarje, ki so prispevali k uspehom v zadnjih 150 letih organiziranega čebelarstva.

Mara Golob Meserko

Kakovost, tradicija in evropska prepoznavnost

»Je med z znakom zaščitene geografske označbe (ZGO) ali zaščitene označbe porekla (ZOP) res kakovostnejši od medu brez te oznake? Kakšna je prednost vključitve v evropsko shemo kakovosti? Ali bom z vključitvijo v shemo kakovosti prodal več medu in po višji ceni?« To so vprašanja čebelarjev, ki razmišljajo o vključitvi v shemo kakovosti.

Ko postanete pridelovalec Slovenskega medu z zaščiteno geografsko označbo (SMGO), pridelovalec Kraškega medu ali Kočevskega gozdnega medu z zaščiteno označbo porekla potrošniku jasno sporočate, da se kakovosti svojega medu zavedate, zaupate svoji dobri čebelarški praksi in vam dodaten nadzor kakovosti ne pomeni ovire. Veliko medu slovenskih čebelarjev dosega kriterije višje kakovosti, ki so potrebni za vključitev v sheme, zato certifikat pomeni samo potrditev dobrega dela in zagotovilo potrošniku o nakupu izredno kakovostnega čebeljega pridelka z zagotovljeno sledljivostjo. Značka »zaščitena geografska označba« in »zaščitena označba porekla« sta med potrošniki čedalje prepoznavnejša, saj je vedno več pridelkov in izdelkov vključenih v evropske sheme kakovosti. V Sloveniji je trenutno zaščiteno 24 živil, v Evropski uniji pa 1455.

Aljaž Debelak, svetovalec za zagotavljanje varne hrane

